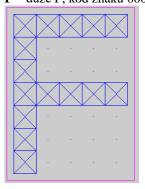
ZACHODNIOPOMORSKI UNIWERSYTET TECHNOLOGICZNY W SZCZECINIE Wydział Elektryczny KATEDRA AUTOMATYKI PRZEMYSŁOWEJ I ROBOTYKI, LABORATORIUM Z METOD SZTUCZNEJ INTELIGENCJI SPRAWOZDANIE Z WYKONANIA ĆWICZENIA NR TEMAT: SIECI TYPU FEED-FORWARD ORAZ SIECI HOPEFIELD'A W ZADANIACH ĆWICZENIA ROZPOZNAWANIA TEKSTU. 3 Rok: STUDIA: Kierunek studiów: AR S1 2016 Podpis: Prowadzący: DATA ODDANIA: OCENA: Skład zespołu: 1. **Damian Jóźwiak** DR INZ. KRZYSZTOF Nr albumu: 33790 JAROSZWSKI

Opis problemu:

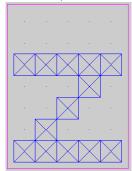
1. Zadaniem była prosta implementacja algorytmu OCR w sieciach neuralnych. Przy zadaniu założono iż znaki docierają do systemu juz w formie przetworzonej jako wektory 35 elementowe, stworzone z macierzy 5x7. W tym zadaniu nie zajmowano się binaryzacją obrazów ani przycinaniem całości na pojedyńcze znaki. System zakłada że znaki są reprezentowane jako: 0 – tło, 1 – treść. Dodatkowo jako wyjście sieci przyjęto 3-bitowy kod znaku, będącą imitacją kodów ASCII:

%corresponding to T members codes in 'made up' 3-bit coding(ASCII wanna be)
T_c=[0 0 0;0 0 1; 0 1 0]';

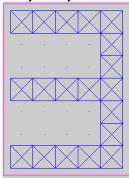
Trzy Znaki wybrane przez autora to odpowiednio: **F** – duże F, kod znaku 000;

z – małe z, kod znaku 001;

3 – cyfra trzy kod znaku 010;

*wyświetlone za pomcą funkcji: plotchar([7x5 matrix]);

Ich reprezentacja w matlabie:

```
T=[
      1 1 1 1 1 ...
       1 0 0 0 0 ...
       1 0 0 0 0 ...
       1 1 1 1 1 ...
       1 0 0 0 0 ...
       1 0 0 0 0 ...
       1 0 0 0 0; ...
       0 0 0 0 0 ...
       0 0 0 0 0 ...
       1 1 1 1 1 ...
       0 0 0 1 0 ...
       0 0 1 0 0 ...
       0 1 0 0 0 ...
       1 1 1 1 1; ...
       1 1 1 1 1 ...
       0 0 0 0 1 ...
       0 0 0 0 1 ...
       1 1 1 1 1 ...
       0 0 0 0 1 ...
       0 0 0 0 1 ...
       1 1 1 1 1; ...
1';
```

Sieć typu feed-forward:

1. Na wstępie autor pragnie zaznaczyć iż do nauki sieci typu feed-forward zostały stworzone dodatkowe wektory, zawierające 2 odwróceone piksele, po dwa dla każdego znaku:

```
input=[T(:,1)'; ...
                      응%----z
     %%----- F_damaged1 T(:,2)'; ...
                                         T(:,3)'; ...
                      %%----z_damaged1 %%----3_damaged1
     1 1 1 1 1 ...
     1 0 0 0 0 ...
                     0 0 0 0 0 ...
                                         1 1 1 1 1 ...
     10000...
                                         0 0 0 0 1 ...
                     00000...
     1 1 1 0 0 ,...
                     11111...
                                         0 0 0 0 1 ...
                     0 0 0 1 0 ...
     10000 ...
                                         1 1 1 0 1 ...
     10000...
                     0 0 0 0 0 ...
                                         0 0 0 0 1 ...
                     01000...
     1 0 0 0 0; ...
                                         00000...
     0 1 1 1 1;
     1 1 1 1 1 ...
                     %%----z damaged2
                                         %%----3 damaged2
     0 0 0 0 0 ...
                     00000...
                                         1 1 0 0 1 ...
                     0 0 0 0 0 ...
     10000...
                                         0 0 0 0 1 ...
                     1 1 1 1 1 ...
     11111...
                                         0 0 0 0 1 ...
                     0 0 0 1 0 ...
     10010...
                                         11111...
                      0 0 1 0 0 ...
     1 0 0 0 0 ...
                                         00001...
                      0 1 0 0 0 ...
     1 0 0 0 0;
                                         0 0 0 0 1 ...
                      1 1 0 0 1
     %%----z
                                        1 1 1 1 1]';
```

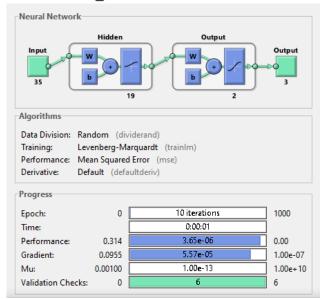
Oraz odpowiadające elementom macierzy input kody:

```
target=[0 0 0;0 0 0;0 0 0;0 0 1;0 0 1;0 0 1;0 1 0;0 1 0;0 1 0]';
```

2. Uczenie sieci neuronowej:

```
Metodą prób i błędów dobrano ilość warstw ukrytych i funckje aktywacji:
```

```
netff = feedforwardnet(19);%% mean value of input and output neurons
netff.layers{1}.transferFcn = 'logsig';
netff.layers{2}.transferFcn = 'tansig';
netff = train(netff,input,target);
view(netff)
```


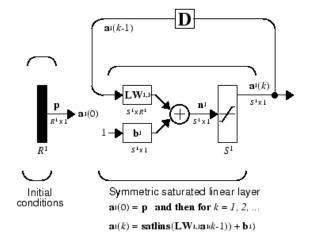
Wyniki:

0	1.0000	0.0002
0	1.0000	0.0007
0	1.0000	0.0001
0	0.0000	0.9999
0	0.0000	1.0000
0	0.0000	0.9998
0	1.0000	0.0000
0	1.0000	0.0000
0	0.9995	0.0015

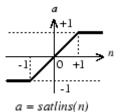
Wyniki dla tego typu sieci są więcej niż zadowalające, dając mse na poziomie 3.65*10^-6

Sieć hopfield'a:

1. Do traningu tego typu sieci wystarczy sam zestaw poprawnych wzorców zamieszczonych w macierzy *T*, oznaczonych jako wartości początkowe(Initial concditions). Wyjście tej sieci jest podawane na wejście dopóki wyjście sie nie ustabilizuje i nie zrówna sie z wektorem wejściowym.

Jako funkcję aktywacji sieć ta wykorzystuje funkcję satlins, która w naszym przypadku zwraca 0 dla 0 oraz 1 dla 1:

2. Implementacja:

```
neth= newhop(T);
 for j=1:9
 test=input(:,j);
 [Y,a,b]=sim(neth,{1 1},{},test);
 closest=(sum(abs(Y{1}-T(:,1)))/35)*100;% just setting initial closest to 0 vec
 weGot=T c(:,1);% and corresponding 7x5 model matrix
 for i=1:3
     foo=(sum(abs(Y{1}-T(:,i)))/35)*100;
     if foo<closest
         weGot=T_c(:,i)';
         closest=foo;
     end
end
fprintf('Blad = %.2f%%\nKod:',closest);
disp(weGot);
end
```

Implementacja jest dość prosta:

- 1) Definiujemy nową sieć hopfield'a newhop() z wektorem T jako wartości początkowe,
- 2) Dla każdego elementu macierzy input zawierającej znaki testujące z poprzedniej części dotyczącej sieci feed-forwad(1 cała + 2 uszkodzone macierze na każdy znak) przeprowadzamy symulację i znajdujemy kod odtworzonego znaku(na podstawie najmniejszego błędu)
- 3. Przykładowe watości błędów na znaków:
  - a) **F**:

Błąd = 1.33%

```
Kod:
              0
      0
Błąd = 1.64%
Kod:
     0
B_{ad} = 2.75%
Kod:
       0
b) z:
 Błąd = 1.33%
 Kod:
        0
               0
                     1
 Błąd = 1.50%
 Kod:
         0
 Błąd = 4.22%
 Kod:
        0
               0
                     1
```

c) 3:

Blad = 1.27%

Kod: 0 1 0

Blad = 1.69%

Kod: 0 1 0

Blad = 2.85%

Kod: 0 1 0

4. Wnioski:

- Bez testów z większym zaszumieniem trudno definitywnie znaleźć sieć z mniejszym błędem detekcji znaku, z drugiej strony nie ma możliwości porównania wyjść tych dwóch typów sieci ze względu na różne wyjścia sieć hopfield'a zwraca wektor 35 elementowy (obraz rozpoznanego znaku), który pośrednio możemy przekształcić na 3 bitowy kod znaku, sieć typu feedforward zwraca bezpośrednio kod znaku ze względu na wybrany zestaw docelowy.
- Ostatecznie obie sieci uzyskały zadowalające wyniki dla zestawu testującego.